

GERENDAY MÁRIA

fénytükörök

*madarak élénk világos hangja
 légsugáron úszik
 mint derű ezüstkendője
 vágyörömfonálból
 percből képzeletből
 rügyfakadások hava
 langyos napözönben
 fölénk borul
 a reggel aranycseppje
 a bimbó lassan feszíti burkát
 hogy életbe fonja bontsa magát
 kitörjön táruljon bársonyörömben
 fény szárnyon táncoló élettudatban
 a kék felé bomlón felhőn tűnődőn
 pillanat csodája szín-illat visszhangja
 madárzenének naptükör a kézben
 ágak habján bomló Vénuszkar hajhullám
 szemtenger csodálkozása
 szépségverőfény öröm feszülése
 hívás a serényen zsongó méhek felé
 nyárígéret korai beteljesülése a percben
 barackág havas hegycsúcs
 sziklák előtt lengő
 fürtökbe gyűjtött
 világbetöltő virágzása*

*fürtökben ébred a fény sokszerű tükre
 a magnólia hajlott ujjain
 a bordórózsaszín kelyhek
 csokra csöndesen leng
 a légnak kínálja magát
 az orgona friss bokrán
 a bimbók zöld láncá
 már indulóban holnap kitarul
 gyűjtés szétomlás ritmikus váltakozása
 belülről terjed feszül a nedv
 hogy sziromba szövődjék
 a pillanat ámulatának
 s lehullva nyújtsa majd magát az égnek
 a serdülő új fű a sárgán viruló pitypang
 felfelé igyekvő bámész népe felett*